

Allen Ginsberg

KÖNYÖRGÖM URAM

Könyörgöm uram megérinthetem-e orcád
 könyörgöm uram letérdelhetek-e lábad elé
 könyörgöm uram megoldozhatom-e kék farmerodat
 könyörgöm uram a te aranyszőrű hasadra szemet vethetek-e
 könyörgöm uram lehúzhatom-e nagy óvatosan az alsónadrágodat
 könyörgöm uram lemezteleníthetem-e szemem előtt a te combjaidat
 könyörgöm uram a ruháimat a széked alá hajithatom-e
 könyörgöm uram illethetem-e csókkal a bokádat és a lelkedet
 könyörgöm uram érinthetem-e ajkammal kemény izmos és szőrtelen combodat
 könyörgöm uram a fületem a gyomrodhoz szorítva vajon hallgathatlak-e
 könyörgöm uram a karomat a te fehér segged köré vajon fonhatom-e
 könyörgöm uram nyalhatom-e feszes feneked göndör szőke szőrrel selymes hasadékát
 könyörgöm uram érinthetem-e nyelvemmel rózsás segglukadat
 könyörgöm uram engeded-e hogy a golyóid felé közelítsem arcomat
 könyörgöm uram, könyörgöm nézz a szemembe
 könyörgöm uram parancsolj a padlóra engem
 könyörgöm uram mondd hogy nyaljam körbe vaskos dárdád nyelét
 könyörgöm uram illesd kemény kézzel kopasz és bozontos koponyámat
 könyörgöm uram szorítsd szájamat faszod szívére
 könyörgöm uram szorítsd arcomat a hasadhoz, húzz engem hüvelyked karójába
 míg kemény duzzadásod be nem tölt engem és torkom mélyéig nem hatol
 míg ki nem ürítem és el nem nyelem ízletes húsmeleg faszod az eres hordót Könyörgöm
 Uram taszíts el vállamnál fogva magadtól és nézz a szemembe és tedd hogy az asztal
 fölé hajoljak
 könyörgöm uram ragadj meg combomnál fogva és emeld föl seggem derekad maga-
 sába
 könyörgöm uram kemény kezed illesse nyakamat tenyered súlyosuljon hátamon
 könyörgöm uram taszíts föl engem, lábam a széken, míg seggem luka meg nem érzi
 nyársad zihálását és hüvelyked erős döféseit
 könyörgöm uram tedd hogy azt mondhassam Most Basszál Meg Engem uram
 Könyörgöm
 Uram kend meg a golyóimat és a szőrös száját édes vazelin kenetével
 könyörgöm uram csapjál dárdád nyelére egy marék fehér krémet
 könyörgöm uram érintsd farkad hegyét énem ráncos barlanglukához
 könyörgöm uram meritkezz meg bennem óvatosan, könyököd a mellkasomra zárul
 kezed a hasamon lassan száll alá, ujjaid érintik péniszemet
 könyörgöm uram most pedig lökd belém először épp csak egy kicsit aztán egy
 kicsivel beljebb meg még egy kicsivel beljebb
 könyörgöm uram mélyeszd belém hátulról horgonyodat
 és könyörgöm uram tedd hogy remegő farom fölfalhassa a fasz kemény törzsét
 míg seggem két partja combodat verdesi, hátam fölpúposodik,

míg magam nem meredezem a világba és belém irányzott kardod föl-le nem jár bennem
 könnyörgöm uram most húzd ki és lassan nyomd vissza amilyen mélyre csak tudod
 könnyörgöm uram most meg újra döfd belém, és húzd vissza a hegyéig
 könnyörgöm könnyörgöm uram basszál meg engem a te éned teljességével, könnyörgöm
 basszál Könnyörgöm

Uram nyomd olyan mélyre hogy fájjon bársonyos puhasága
 Fájjon könnyörgöm uram szeretkezz a seggemmel, tedd középponttá a testet, és basszál
 engem örökkön örökké basszál engem mint egy lányt
 lágyan ölelj át könnyörgöm uram neked kínáltam magamat én,
 és vezesd a hasamba éazonosságod jeléül édes hőrudadat
 kézzel verted magadra hagyatva Denverben vagy Brooklynban vagy nőket kúrtál vele
 párizsi parkológarázsokban

könnyörgöm uram vezesd belém tüzes járgányodat, a szerelmi kábulat testét,
 az édesded dorongot,
 megtestesült kedvességedet, Vesd oda nekem a kutyádnak basszál gyorsabban
 könnyörgöm uram tedd hogy azt nyögjem az asztalon fekke
 Ó könnyörgöm uram basszál engem mindig úgy ahogy most
 ritmikusan föl-le nyilallva és ki-be pattanva taszits alá a mélybe
 míg segglukamat tágra nem nyitom és egy kutya nem vonít az asztalon a gyönyör
 rettenetétől hogy szeretik

Könnyörgöm uram hívj engem kutyának, ragadozó seggnek, csatakos seggluknak,
 és basszál engem még vadabbul, szememet takarja el koponyám szorító tenyered
 és egy irgalmatlan végső lökéssel a csöpögő halat lödd ki magadból
 és öt percig járj föl-le bennem hogy belém ürithesd hő magodat
 föl-le és föl-le, mozsártörőként míg én a nevedet kiáltozom és azt hogy szeretlek
 könnyörgöm Uram

Orbán Ottó fordítása

Marcel Proust

SZODOMA ÉS GOMORRA (III)

Bognár Róbert fordítása

Guermantes-né, megnyugodván, hogy nem kell Swann-nal társalognia, most már csak arra volt kíváncsi, hogy miről folyt a beszélgetés közte és a ház ura közt. – Nem tudja véletlenül, hogy mi volt a téma? – kérdezte a herceg Bréautét. – Úgy hallottam – válaszolt a márkí –, hogy egy kis jelenetről volt szó, amit Bergotte, az író, náluk mutatott be. Egyébként elragadó kis jelenet. De állítólag a színész pont olyanra maszkírozta magát, mint Gilbert, egyébként Bergotte uram tényleg őt kívánta lefesteni. – Hm, szívesen megnéztem volna, ahogy kifigurázzák Gilbert-t – mondta álmodozó